

Onderzoeker Makdoembaks voor het eerst geconfronteerd met het stakingsdrama van 1942 op Curaçao

Dagblad *Trouw* begon medio 2000 met een nieuwe rubriek in het katern 'De verdieping'. De rubriek was getiteld 'En toen...'. Er werden historische momenten in beschreven die bij het grote publiek niet of weinig bekend zijn. In één van de afleveringen werd dat jaar geschreven over vijftien Chinese stokers op schepen van de Curaçaosche Scheepvaart Mij (onderdeel Koninklijke Shell), die op Curaçao werden doodgeschoten in 1942.

Chinese Curaçaoënaars bij het massagraf in 1942.

De schepelingen staakten voor een menswaardiger behandeling en voor betere beveiliging tegen de Duitse U-boten. Maar in plaats van een kanon te plaatsen of een verbetering van de schepen door te voeren, werd er met scherp geschoten toen de "ordebewakers" de staking van niet minder dan vierhonderd schepelingen probeerden te breken. Twaalf van de zogenaamde Rotterdam-Chinezen, waren op slag dood. Zij werden meteen de ochtend daarop anoniem begraven in een massagraf op een ongewijd veldje waar ook zwervers, prostituees, doodgeboren kinderen en andere heidenen begraven lagen. Drie anderen overleden later nog en hun stoffelijke overschotten ondergingen snel hetzelfde lot. Deze behandeling van de Chinese stokers stond in schril contrast met die van de Nederlandse officieren die eveneens in staking waren gegaan. Zij werden niet in een kamp opgesloten en men kwam al vrij snel aan een aantal van hun eisen tegemoet. *Trouw* belichtte deze ongelijkheid en daarmee was de nieuwsgierigheid van Makdoembaks gewekt.

